Kolotoč - Hana Hegerová

Podobná kmenům v peřejích
rozbila náruč veřejí
a hrnula se bez ptaní
na naše první setkání.
S očima zvířat v amoku
nás popadala za ruku
a tvrdila nám, bůhvíproč,
že celý svět je kolotoč,
že celý svět je kolotoč.
…Svět najednou byl kolotoč.

Podobná velké opici
skákala napříč ložnicí
a někdy brala do pěstí
mosazné příčky pelestí.
A taky brala na váze,
vždyť nepoznala nesnáze.
Spíše než třeba hovězím
lze tučnět tukem iluzí,
lze tučnět tukem iluzí.
…Tučněla tukem iluzí.

A tak jsme jednou pro změnu
změnili její doménu.
Z ložnice všechno odnesla
si k televizi do křesla.
Brávala z vázy na krbu
uvadlou růži do zubů.
Jenomže namodralý svit
nemoh tu kytku oživit,
nemoh tu kytku oživit.
…Mnohé už nešlo oživit.

Ta její tloušťka enormní
je věcí dávno zašlých dní.
Dnes bledá je a vychrtlá,
schoulená v koutech, kde je tma.
Už neudrží ani květ,
má katar z našich cigaret
a pokroucená bolestí
čeká jen ránu z milosti.
…Už jenom ránu z milosti.

Sedíme metr od sebe
a to je dál než do nebe.
Myslíme možná na totéž
a šeptáme si marně: Kéž…
Podobná kmenům v peřejích
rozbije náruč veřejí
a pohrne se bez ptaní
na naše nové setkání,
na naše nové setkání.